

fig Loven af 1867, thi denne Lov giver kun Ministeriet Bemyndigelse til at træffe de i Henseende til Jernbanernes Drift nødvendige Foranstaltninger lige overfor Driftsordningen, altsaa til at fyldestgjøre ethvert Hensyn, som Driften kræver. Dette vil altsaa den høitærede Minister være berettiget til at afgjøre. Men det er et ganske andet Hensyn, som her er kommet ind, nemlig det almindelige humane Hensyn, om man mener, at Liden er en saadan, at man bør bevilge Tillæg til disse Embedsmænd i Almindelighed. Dette kan imidlertid paa ingen Maade anses for at være et Hensyn vedrørende Jernbanernes Drift. Var der kun Tale om en Forsøgelse af Vederlaget for et Arbejde i en eller anden Retning, som Driften krævede, vilde Sagen stille sig anderledes; men, naar Spørgsmaalet har været reist om et almindeligt Lønningstillæg, forekommer det mig, at Loven af 14de Marts 1867 ikke kan hjemle Ministeriet en saadan Bemyndigelse som den, som den ærede Minister nys nævnte. Vi ville imidlertid paany komme tilbage til dette Spørgsmaal ved Finantslovens Behandling; men jeg tvivler ikke om, at der i Realiteten er Enighed tilstede mellem Thinget og den ærede Minister, saa at vi rimeligvis nok ville komme ud over.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg skal dertil kun bemærke, at jeg tror, at Ministeren efter Loven af 14de Marts 1867 vil være berettiget til at give et helt nyt Lønningssystem med høiere Satser, naar han mener, at Jernbanedriftens Løve kræver det; men kan han gjøre dette, saa maa han ganske vist ogsaa i Interesse af Jernbanedriften kunne drage Omsorg for, at de Embedsmænd, som ere i Jernbanens Tjeneste, lønnes paa en Maade, som staar i Samklang med de Lønninger, som Statens andre Embedsmænd faae; thi det vilde ganske vist gaa ud over Jernbanens Drift, dersom de Embedsmænd, der forterede under den, gjorde den Erfaring, at de tjente under betydeligt ringere Billaar og med ringere Udfigt til en human Behandling end de øvrige af Statens Embedsmænd og Bestillingsmænd. Derfor tror jeg ikke, at det er Driften uønskommende, om Jernbanens Embedsmænd lønnes utilstrækkeligt eller ikke nyde samme Hensyn som andre af Statens Embedsmænd. Spørgt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det maasse ikke er værd at drive denne Sag videre, da man jo nok, som det lader til, kan blive enig i Realiteten, saaledes at det vil være det Rigtigste nu at lade Spørgsmaalet ligge.

Bojzen: Dersom den høitærede Minister vil gjøre et andet Hensyn gjældende, som ikke er det virkelige, saa tvivler jeg ikke om, at man paa en Maade kunde komme udenom, hvad der i Virkeligheden ligger deri; men den høitærede

Minister har ligesaa lidt som nogen tidligere Indenrigsminister gjort andre Hensyn gjældende end det Samme, som er gjældende lige over for andre Statsembedsmænd. Der er ikke i den Henseende opstillet noget særligt Hensyn til Statsbanedriften.

Schroll: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Krabbe): For at det ærede Medlem kan faae Ordet, udfordres der Thingets Samtykke. (Ophold). Da Ingen udtaler sig herimod, skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Schroll: Da jeg før havde Ordet glemte jeg at oplyse den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) om, at det ikke var Entreprenørens garanterede 4 pCt.s Obligationer, der gik ned til 81 pCt., nei, det var den Gang Entreprenøren gik fallit og Staten maatte bygge Jernbanerne for Kontanter, at Obligationerne kom i 81 pCt. Den Gang hørtes der høie Raab i dette Thing om, at det var de fremmede Obligationer, der vare Styld i, at Kurserne faldede. Jeg troede virkelig, at det ærede Medlem havde husket dette, og jeg tror, at han, naar han vil huske sig om, meget godt veed, at de preussiske Obligationer bleve ombyttede med 4 pCt.s hamborgske Obligationer, der nu skulle være ombyttede med 5 pCt.s gøteborgske Obligationer. Er det ikke værd at faae alt dette ordentlig oplyst, i Særdeleshed da der staar store Udskrivninger for Døren, og der fra flere Sider stormes ind med Begjæringer om, at man vil have flere Statsjernbaner?

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finantsudvalget.

Ovenstaaende Forslag fattes under Afstemning og
vedtoges med 53 St. imod 11.

Man gik derefter til den fjerde Sag paa Dagsordenen, som var

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger“.
(Lovforslaget findes i Tillæg A.)